

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 30.	Utgitt 17 juli.	1926
---------	-----------------	------

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold 12 juli. til lov om bruk av motorvogn av 21 juni 1912 § 2, annet ledd, samt den departementet ved kongelig resolusjon av 7 desember 1923 gitte bemyndigelse bestemmes følgende:

1. Den største tillatte hastighet for motorvognkjøring på strekningen fra veikrysset ved Vedul østre til Skarphaugen av hovedveien i Åsen herred Nord-Trøndelag fylke skal inntil videre være 20 km. i timen.

2. Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Rundskrivelse fra Finansdepartementet til overkontroll- 13 juli. lørene for brennevins-, etyleter- og øltilvirkningen.

Ifølge Stortingets beslutning av 17 mars iår blir de fra 1 juli 1926 fastsatte avgifts- og refusjonssatser vedkommende brennevin, tilvirket ved de almindelige brennerier å gi et tillegg svarende i procent til de til enhver tid gjeldende tillegg til brennevinstollen.

Det tidligere gjeldende midlertidige tolltillegg er ved Stortingets beslutninger av 8 og 9 juli iår og kongelig kunngjørelse av sistnevnte dato fra og med 10 juli d. å. forhøiet fra 33 $\frac{1}{3}$ pct. til 50 pct., samtidig som tillegget er bragt i anvendelse også på brennevin. Gulltolltillegget er fra samme tid redusert fra 40 til 30 pct.

Som følge herav fastsetter departementet overensstemmende med førstnevnte stortingsbeslutning og i medhold av bemyndigelse, gitt ved samme, følgende tillegg, som fra og med 10 juli iår og inntil videre trer istedenfor de i rundskrivelse herfra av 10 april sistleden omhandlede tillegg til avgifts- og refusjonssatsene for innenlands tilvirket brennevin:

Avgiftssatsen, kr. 2,62 pr. liter (100 pct.) tillegges kr. 2,49.

Refusjonssatsene, kr. 2,62, kr. 2,64 og kr. 2,67 henholdsvis for råspiritus, rensset spiritus samt destillata og brennevin, som er denaturert eller på annen måte garantert mot drikk, tillegges respektive kr. 2,49, kr. 2,51 og kr. 2,54 pr. liter (100 pct.).

13 juli. Den samlede avgiftssats vil således inntil videre utgjøre kr. 5,11 pr. liter (100 pct.) og de samlede refusjonssatser henholdsvis kr. 5,11, kr. 5,15 og kr. 5,21 (100 pct.).

Angående avgiftsgodtgjørelse for brennevin, som i overgangstiden etter 10 juli i år utføres til utlandet eller ved denaturering eller på annen måte garanteres mot drikk, finner departementet, at vedkommende utførsels- eller denatureringsangivelse under enhver omstendighet bør være ledsaget av sådan erklæring fra tilvirker og kontrollvesenet som foreskrevet i foran nevnte rundskrivelse til overkontrollørene av 10 april sistleden vedkommende brennevinets skatteleggelse.

Ved eventuell sammenblanding av brennevin, beskattet etter forskjellige avgiftssatser, vil ved utførsel eller denaturering den refusjonssats, som motsvarer den laveste avgiftssats bli lagt til grunn ved godtgjørelsen for det hele parti.

Med ovenstående bes kontrollbetjeningen og eierne av de innen Deres distrikt værende brennerier, destillasjoner og brennevinsoplag samt mulige andre bransje-interesserte snarest mulig gjort bekjent.

14 juli. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet, hvorved oversendes forskrifter for brandvernet i Nergaarden brandkommune, godkjent d. d. av departementet, som gjeldende inntil videre i henhold til brandlovens §§ 23, 24 og 27, jfr. § 67, ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 4 juni 1920, jfr. den norske Regjerings resolusjon av 11 desember 1924.

De omhandlede forskrifter er sålydende:

§ 1. Brandvernet deles i følgende 4 avdelinger:

1) Sprøitekorpsset. 2) Vannlangerkorpsset. 3) Redningskorpsset. 4) Seilkorpsset.

§ 2. Brandvernets befal består foruten av brandchef, der fører overbefalingen, av 1 avdelingschef og 1 underavdelingschef for hver av korpssets 4 avdelinger, disse avdelingschefer beordres av brandstyret efter brandchefens innstilling.

§ 3. Brandstyret samt det ved brandvernet ansatte befal avholder møte hvert år i april for å komplettere mannskapet i brandvernets forskjellige avdelinger, hvor da de i årets løp tilkomne mannskaper beordres til bestemte avdelinger, hvilket ellers i årets løp bestemmes av brandchefen.

§ 4. Det påhviler brandchefen:

1) å føre det stadige overtilsyn med, samt fortegnelse over, brandvesenets redskaper, signalmidler m. v., og i tilfelle mangler straks å besørge disse rettet, likesom han har efter derom fattet beslutning å besørge nye redskaper an-

skaffet og snarest innøvet. Likeledes fører han overtilsynet med brandsyn og feiervesen, 14 juli.

- 2) å føre en fullstendig fortegnelse over brandvernets samtlige mannskaper og i tilfelle avgang å komplettere avdelingene,
- 3) å føre tilsyn med innøvelse av brandfolkene,
- 4) i ildebrandstilfelle å være til stede ved brandstedet og føre overbefaling under slukning- og redningsarbeidet, i tilfelle hans forfall leder sprøitekorpsets avdelingschef arbeidet, har også han forfall, tar redningskorpsets chef overkommandoen,
- 5) såvidt mulig være til stede ved de lovbestemte brandsyn,
- 6) innen januar måneds utgang å sende beretning til brandstyret om brandvesenets tilstand ved utgangen av siste år, ledsaget av spesifisert oppgave over brandvesenets materiell med av- og tilgangsoppgave.

Brandchefen har i ett og alt å ta sig av brandvernet, dets opkomst og heldige ordning, han har for øvrig i det hele å rette sig efter brandlovens forskrifter.

Den fungerende brandchef har på forhånd å meddele ordføreren i brandrepresentantskapet når og for hvilke tidsrum han ønsker å være fraværende fra brandkommunen. Brandchefen og hans stedfortreder må ikke uten tilstått permisjon være fraværende fra stedet mer enn 1 døgn og aldri samtidig, de må derfor på forhånd varsle hinannen om fravær. Stedfortrederen og de øvrige brandfunksjonærer har å søke permisjon hos brandchefen når de ønsker å være fraværende fra brandkommunen for lenger tid enn 1 døgn.

I særlige tilfelle kan ethvert andragende om permisjon fra brandkommunen nektes.

§ 5. Avdelings- og underavdelingschefene har å holde sig brandchefens ordre etterrettelig og har:

- 1) å påse at de dem underlagte brandredskaper stadig er i forsvarlig stand,
- 2) til brandchefen å gjøre anmeldelse om de mangler og uordner ved brandvesenet der måtte komme til deres kunnskap,
- 3) å føre en fullstendig fortegnelse over sine avdelinger, og melde for brandchefen enhver avgang der finner sted i vedkommende avdeling,
- 4) i ildebrandstilfelle hurtigst mulig å innfinne sig på brandstedet, hvor de mottar ordre fra brandchefen, er denne ikke ankommet til stedet, påligger det sprøitekorpsets avdelingschef eller eventuelt redningskorpsets chef å ta overkommandoen til brandchefen ankommer,
- 5) i ildebrandstilfelle å sørge for at vedkommende avdelings redskaper hurtigst mulig kommer frem til brandstedet,

14 juli. 6) å sette hvert enkelt mannskap nøie inn i nærværende instruks samt vedkommendes plikter i ildebrandstilfelle.

§ 6. Det påligger ethvert medlem av brandvernet i alt der angaar tjenesten uten motsigelse eller innvending straks å etterkomme hvad hans foresatte befaler ham og vise disse skyldig aktelse. Brandvernets medlemmer skal ikke motta ordre fra nogen annen enn brandvernets befalingsmenn.

Dersom en avdelings- eller underavdelingschef i brandtilfelle ikke er ankommet til brandstedet, skal det først ankomne brandmannskap ta hans plass, inntil vedkommende chef kommer. De enkelte mannskaper er forpliktet til under avdelingschefens forfall etter ordre å overta kommandoen over vedkommende avdeling.

§ 7. Øvelser for det hele brandvern eller deler av samme foretas efter brandchefens ordre så ofte som denne finner det nødvendig, dog minst 1 gang årlig.

§ 8. Mannskapene er, medmindre de ved gyldig forfall er forhindret, under lovlig ansvar pliktig til å innfinne sig til de møter hvortil de av sine foresatte blir tilsagt.

I ildebrandstilfelle har ethvert medlem av brandvernet — i tilfelle ingen motsatt ordre er gitt eller gis — snarest mulig å begi sig til det sted hvor vedkommende avdelings materiell er opbevart for med dette hurtigst mulig å begi sig til brandstedet, redningskorpset innfinner sig på selve brandstedet.

§ 9. Det påligger huseiere i ildebrandstilfelle hurtigst mulig å bringe sine brandredskaper, brandspann, haker, sprøiter o. s. v. til brandstedet.

I ildebrandstilfelle har enhver å gi brandvesenet adgang til sitt hus og grunn, brønn og andre vannbeholdninger. Enhver må også finne sig i at bygning som tilhører ham, rives, når brandchefen finner dette nødvendig for å stanse ildens utbredelse.

I ildebrandstilfelle plikter enhver på brandvesenets forlangende å yde all den hjelp som han måtte være istand til.

Det er plikt for enhver som opdager skadeilds utbrudd straks å varsle brandvesenet, underrette husets og nabo-husenes beboere derom, og på enhver måte søke å dempe ilden. Det innskjerpes at hvert hus innen brandkommunen er pliktig til å holde lovlig brandstige, brandhake samt fra 4—8 spann efter husets assurancesum (se lov om brandvesenet av 15 august 1908 nr. 4 § 21).

§ 10. Overtredelser av ovennevnte bestemmelser, eller brandloven for øvrig, vil bli påtalt og straffet således som bestemt i lov av 15 august 1908 § 63.

Nevnte lov om brandvesenet der ligger til gjennemsyn hos brandstyrets formann, innskjerpes på det bestemtteste iakt tatt.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved der i henhold til den ved kongelig resolusjon av 23 november 1923 og Regjeringens resolusjon av 11 desember 1924 gitte bemyndigelse meddeles approbasjon på Halkjelsvik bygningsrepresentantskaps beslutning av 29 mars 1926 angående:

14 juli.

1. en reguleringsplan for nevnte brand- og bygningskommune,
2. tilleggsbestemmelse til bygningsloven for samme, — sålydende:

«I de kvartaler som er betegnet med gul farve på reguleringsplanen må ingen tomt bebygges med mindre areal enn $\frac{1}{2}$ mål.»

Midlertidig lov om jakttid for bever.

16 juli.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 1.

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 8 juli 1926 sålydende:

§ 1. Bever tillates felt eller fanget i tiden fra og med 1 oktober til og med 31 desember i de herreder, som vedkommende departement bestemmer. Hvor bever gjør vesentlig skade, kan departementet gi vedkommende grunneier tillatelse til å felle eller fange bever utenfor det foran nevnte tidsrum.

Ødeleggelse eller forstyrrelse av beverboliger er forbudt.

§ 2. Overtredelse av nærværende lov straffes med bøter.

§ 3. Denne lov gjelder inntil 1 juli 1927.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 16 juli 1926.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Lov om forandring i skatteloven for landet av 18 august 1911 med senere tilleggslover.

16 juli.

Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 12 juli 1926 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for landet av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 18. Formue i og inntekt av fast eiendom eller anlegg samt formue i og inntekt av næringsdrift, som knytter sig til sådan eiendom eller anlegg, beskattes i det distrikt, hvori eiendommen eller anlegget er beliggende.

16 juli. Til eiendommer og virksomheter, der således beskattes,
 Nr. 2. henføres navnlig:

- a. Jordbruk, skog, vannfall samt hus og grunn;
- b. lenser, damanlegg, losse- og lasteplasser samt skibsverfter;
- c. salterier, fiskevær samt fiskeparker og oplagsinnretninger for hummer;
- d. verker, gruber, stenbrudd, sagbruk, møllebruk, kraftanlegg, elektrisitetsverker, fabrikker og andre industrielle anlegg samt verksteder for håndverksdrift;
- e. anlegg for handel og omsetning (butikk, lager o. s. v.) samt for utførsel;
- f. kontor for privat bedrift, som pleier å holdes åpent i vesentlig samme tid som for vedkommende art av forretninger sedvanlig eller til regelmessige, forut bekjentgjorte tider, dog kun av den formue og inntekt, som ikke er å beskatte efter nogen annen bestemmelse i nærværende paragraf;
- g. hoteller, pensjonater, sanatorier, gjestgiversteder og andre anlegg for bevertning samt badeetablissementer o. l.

Driftsmidler til fløtningens fremme, såsom lenser (dog ikke sorteringslenser), renner, dammer, skjermes, for hvis bruk der ikke opkreves særskilt avgift utover, hvad der utlignes på tømmeret til drift og vedlikehold, beskattes for inntekts vedkommende med inntil 5 pct. av vedkommende anleggs tekniske verdi.

Virksomhet, som er betinget av handelsborgerskap, men ikke er således knyttet til fast eiendom eller anlegg, at skattskrivningen efter foranstående bestemmelser er stedbunden, blir å beskatte i det distrikt, hvor utøveren har borgerskap eller har latt sig innskrive som utførselsberettiget.

Driver den skattepliktige tilvirkning i forbindelse med omsetning fra kontor eller lager av de tilvirkede varer, blir den samlede inntekt av de omsatte varer, for såvidt kontoret eller lageret finnes i annen kommune enn den, hvori tilvirkningen foregår, å skattlegges med 8/10 i tilvirkningskommunen, 1/10 i den kommune, hvor kontor has, og 1/10 i den kommune, hvor lageret er. Formue i beholdninger av råstoffer og tilvirkede varer skattlegges i tilvirkningskommunen.

Når et selskap driver virksomhet bestående i lagring og omsetning av petroleum eller lignende, skattlegges den ene tredjedel av inntekten i kontorkommunen og de to tredjedeler i den eller de kommuner, hvor der has lager. Mellom flere lagerkommuner fordeles inntekten til beskatning i forhold til den varemengde, som i årets løp er uttatt av lageret innen

hver kommune. Lagerbeholdningene beskattes som formue i 16 juli. de pågjeldende lagerkommuner. Nr. 2.

Hører der til fast eiendom rettighet i almenning i annet distrikt (eiendoms- eller bruksrett, derunder seterrett) med dertil knyttede anlegg, blir formue i og inntekt av rettigheten å skattlegge med tre fjerdedeler i det distrikt hvor den berettede eiendom ligger og med en fjerdedel i det distrikt hvor almenningen ligger.

Inntekt, der vinnes ved hugst av tømmer i egen skog, medtas ikke ved den foran foreskrevne fordeling av beskatningen, men beskattes alltid helt i det distrikt, hvor eiendommen er beliggende (jfr. § 48).

Efter nærværende paragrafs bestemmelser beskattes også gevinst ved avhendelse av faste eiendommer. Likeledes beskattes efter nærværende paragraf panthaver, der har overtatt fast eiendom til brukelighet, så vel som enhver, der oppbærer føderåd, grunnleie eller faste grunnavgifter, som er påheftet sådan eiendom.

§ 26. Formues- og inntektsskatt kan ikke pålegges:

- a. Kongen og den kongelige familie.
- b. Staten og de samme tilhørende eiendommer, offentlige innretninger og fond.
- c. Fylkes-, herreds- og bykommuner, forsåvidt angår eiendommer og innretninger innen kommunens område.
- d. Norges Bank.
- e. Hypotekbanken, Arbeiderbruk- og Boligbanken, Den norske stats småbruk- og boligbank og hypotekforeninger, hvis planer er stadfestet av Kongen.
- f. Norges Brandkasse og gjensidige brand- og husdyrforsikringsforeninger, hvis planer er stadfestet av Kongen, samt gjensidige skibsforsikringsselskaper, som ikke tegner høiere forsikring på én kjøll enn kr. 40 000,00.
- g. A/S Vinmonopolet samt samlag for omsetning av vin m. v.
- h. Universitetet og offentlige skoler.
- i. Kirker og milde stiftelser, undtagen forsåvidt angår fast eiendom i fremmede kommuner.
- k. Selskaper og innretninger som ikke har erhverv til formål, såsom videnskapsselskaper, kunstforeninger, museer, soldathjem på ekserserplassene, fiskerhjem og selskapelige klubber.
- l. Det offentlige veivesen og jernbaner, som er til almindelig avbenyttelse.
- m. Kanaler.
- n. Vannledninger med tilhørende bassenger og dammer, som eies av nogen kommune.

16 juli. o. Utlendinger, der opholder sig i Norge i studieeiemed.

Nr. 2. De en kommune tilhørende kirkegårder, krematorier (med urnehall og urnelund), sykehuser og sinnssykeasyler, som er beliggende utenfor vedkommende kommunes område, kan ikke pålegges formues- og inntektsskatt, uten for såvidt der til den pågjeldende innretning er knyttet virksomhet utover dens egentlige formål. I så fall beskattes formuen i og inntekten av denne virksomhet uten fradrag av gjeld eller gjeldsrenter.

Av skibsrederi, som en fylkeskommune driver til lettelse for trafikken til og fra vedkommende fylke eller mellom de forskjellige steder innen fylket, svares ikke skatt, medmindre fylket oppebærer direkte utbytte av virksomheten.

§ 27. Bestemmelsene i foregående paragraf skal ikke være til hinder for, at skatt kan ilignes:

- a. Statens og Oplysningsvesenets fonds skoger, som er stillet under forstvesenets bestyrelse, herunder også skoger i statens almenninger.
- b. Staten tilhørende vannfall, fabrikker og andre anlegg, der drives som erhverv, utover hvad der tjener almennyttige formål.
- c. De en kommune tilhørende skoger, for såvidt statsskatt angår.
- d. Skoger tilhørende Norges Bank, for såvidt herredsskatt angår.

Familiestiftelser og andre formuesmasser, hvis avkastning fortrinnsvis tilfaller medlemmer av en bestemt slekt, kan ilignes formuesskatt.

Formue i og inntekt av aktier i Norges Bank, i A/S Vinmonopolet, i samlag for omsetning av vin m. v., i jernbaner, samt i selskaper, der inngår under foregående paragrafs bokstav k, beskattes hos vedkommende aktieeier.

§ 29. Den fritagelse for bidrag til kommunens utgifter, der, når bergverker eller bruk har eget fattigvesen eller bekoster særskilt skole, er tilstått visse til bergverket eller bruket knyttede skattepliktige, vedblir å være gjeldende. Dog omfatter fritagelsen ikke skatt av faste eiendommer, medmindre disse kan anses som nødvendig bestanddel av vedkommende verk eller bruk.

Likeledes blir de for Røros kobberverk gjeldende særbestemmelser fremdeles i kraft.

Så lenge Kongsberg sølvverk tilhører staten, er verket i samme utstrekning som hittil fritatt for skatt av formue og inntekt. Fritagelsen omfatter dog ikke de verket tilhørende skoger.

§ 36. Formuen ansettes til det beløp, som den 1 januar i det år, ligningen foretas, efter gjengse priser utgjør den vir-

kelige verdi av den skattepliktiges rørlige og urørlige eiendom samt utestående fordringer efter fradrag av påhvilende gjeld. 16 juli. Nr. 2.

Hvis den skattepliktige driver næring, hvorfor bokførsel ved lov er foreskrevet, og for ligningsnevnden godtgjør, at han må benytte et annet regnskapsår enn kalenderåret, blir formuen å ansette til det beløp, som den utgjør ved utgangen av det siste regnskapsår, der er forløpet før 1 januar i det år, ligningen foretas.

Når nogen er skattepliktig i flere distrikter, blir gjeldsfradraget å fordele forholdsmessig mellom distriktene efter verdien av den i disse skattepliktige bruttoformue.

Når jordbruks- eller skogeiendom tilhører aktieselskap, utenfor distriktet hjemmehørende person eller bo eller ansvarlig selskap med parthaver, der er hjemmehørende utenfor distriktet, kan gjeld for kommuneskattens vedkommende fradres fradratt med høist et beløp motsvarende en fjerdedel av eiendomsverdien.

Når stat, kommuner, kirker og milde stiftelser blir å iligne skatt, kan de som gjeld kreve fradratt et beløp motsvarende halvdelen av den i distriktet skattepliktige bruttoformue (jfr. dog § 26, annet ledd). Blir Norges Bank å iligne skatt kan den på tilsvarende måte kreve fradratt fjerdedelen.

Utenlandske skattepliktige kan kreve fradratt gjeld, der er stiftet til fremme av den beskatning undergitte virksomhet, dog, forsåvidt nærværende paragrafs 4de ledd kommer til anvendelse, med den der opstilte begrensning og ellers ikke med større beløp enn halvdelen av vedkommendes i distriktet skattepliktige bruttoformue. Fra anvendelsen av sist anførte begrensning kan Kongen forsåvidt angår selskaper for statskattens vedkommende dispensere, når det finnes påkrevet av offentlige hensyn.

§ 42. Til inntekt henregnes — med de i det følgende fastsatte undtagelser og begrensninger — rente av formue, livrente, føderåd og pensjon, enhver fordel, som er vunnet ved eiendom, kapital, arbeide eller virksomhet, hvad enten det oppebårne er innvunnet gjennom et lengere tidsrum eller er erhvervet leilighetsvis eller ved en enkelt anledning, og hvad enten det måtte bestå i underhold, klær, husly, brenne, belysning og desslike, eller i annet, som er anvendt til egen eller familiens nytte eller behagelighet eller til utvidelse av næring eller drift til formuesforøkelse.

Til inntekt henregnes ikke formuesforøkelser ved arv eller gave eller ved livsforsikring (til utbetaling ved død eller annet tidspunkt eller begivenhet). Heller ikke henregnes til inntekt bidrag som av staten eller av selskap med offentlig

- 16 juli. støtte ydes til bestridelse av utgifter ved nydyrkning eller bu-
 Nr. 2. reisning. Derimot anses som inntekt, hvad der erholdes som
 tantième, gratiale og lignende, hvad der mottas som utdelin-
 ger av legater og understøttelsesforeninger, hvad der oppe-
 bæres som regelmessig personlig understøttelse, hvorpå den
 skattepliktige ifølge lov eller overenskomst har krav, samt
 vederlagsfri benyttelse av andres rørilige eller urørilige gods.

Hus til beboelse, der benyttes av eieren, beregnes som inntekt for denne med den sum, som det antas å koste å leie tilsvarende hus. Andre varige forbruksgjenstander som klær, innbo o. l. anses derimot ikke inntektsgivende, når de brukes av eieren eller hans familie.

Som inntekt medregnes også, hvad der erhverves ved den skattepliktiges og hans husstands håndverks- og husflidsarbeide i hjemmet så vel som husstandens arbeide i den skattepliktiges bedrift. Dog tas intet hensyn til verdien av hustruens og de øvrige familiemedlemmers arbeide med det almindelige husstell.

§ 54. Hvis utenfor kommunen hjemmehørende person, selskap eller innretning — uansett om vedkommende i formen optrer som leverandør, långiver, garant eller lignende — efter omstendighetene må antas å være interessert i nogen næringsdrift eller virksomhet, som beskattes i kommunen, på vesentlig samme måte som en deltager, blir der ved beskattningen å ta hensyn hertil. Ligningsnevnden (ligningsrådet) kan i sådant tilfelle ansette formue og inntekt efter eget skjønn over forretningens midler og avkastning. På samme måte forholdes, når en skattyder kjøper eller selger varer eller leier eller bortleier kraft for en pris, som på grunn av et interessefellesskap må antas å være satt anderledes enn tilfellet vilde ha vært, om sådant interessefellesskap ikke hadde foreligget.

Når alle aktier (parter) i et selskap eller en del derav selges under sådanne omstendigheter, at det er sannsynlig, at der i virkeligheten tilsiktes salg av selskapets eiendeler eller den av selskapet drevne næring eller virksomhet — helt eller for en vesentlig del — skal ligningen skje efter det sannsynlige virkelige forhold og den ved avhendelsen vunne fortjeneste, forsåvidt den efter lovens bestemmelser for øvrig skulde være skattbar, skattlegges under ett hos vedkommende selgere.

Når selskap, der driver industriell bedrift, innehar aktier i selskapet tilknyttede underselskaper (datterselskaper) og har optatt lån, som kommer disse til gode, kan kommune, hvori vedkommende selskap er skattepliktig, kreve, at der med hensyn til fradrag av gjeld og gjeldsrenter ved beskat-

ningen forholdes på samme måte, som det skulde være for- 16 juli.
holdt, om hovedselskap og underselskaper hadde vært ett sel- Nr. 2.
skap, altså således at fradrag skjer forholdsmessig efter sel-
skapenes samlede bruttoformue og bruttoinntekt i de for-
skjel- lige kommuner. Begjæring om, at sådan fordeling av gjeld-
og gjeldsfradrag skal skje, må innen utgangen av mars måned
i ligningsåret være tilstillet Riksskattestyret. Dette foretar
fordelingen — når gjennemsnittsligning finner sted for samt-
lige 3 år — av fradragene mellom de forskjellige kommuner,
efterat disse og selskapene er gitt anledning til å uttale sig
og de for øvrig nødvendige opplysninger er innhentet. Hvis
flere av selskapene er skattepliktige til samme kommune, har
Riksskattestyret også å fordele det på vedkommende kommune
fallende gjeld- og gjeldsrentefradrag mellom selskapene.

Når flere aktieselskaper er innbyrdes forbundne (moder-
og datterselskaper) og står under samme administrasjon,
kan spørsmålet om fordelingen av selskapenes generalom-
kostninger — herunder forsøksutgifter, patentutgifter, offent-
lige avgifter o. l. — forsåvidt disse ikke utelukkende er å
henføre til et enkelt av selskapene, av de interesserte kom-
muner eller selskapene selv innbringes til endelig avgjørelse
av Riksskattestyret. Begjæring herom må være inngitt innen
utgangen av mars måned i ligningsåret.

§ 82. Ligningsnevnden sammentrer i almindelighet i
januar måned. Det første møte sammenkalles av herredssty-
rets ordfører. De senere møter berammes av ligningsnevn-
dens formann.

Hvor ligningsråd er opprettet, påbegynner dette prøvelsen
av selvangivelsene, såsnart disse innkommer.

Er der i skattedistriktet nogen fast eiendom eller anlegg,
eller drives der i distriktet nogen næring eller virksomhet,
hvorav den skattepliktige blir å iligne statsskatt i annet di-
strikt, foretas ansettelsen snarest mulig av den pågjeldende
brutto- og nettoformue samt inntekt eller i tilfelle underskudd
(jfr. § 45, 1ste ledd). Opgave over de foretatte ansettelser
blir, såsnart skje kan, å tilstille ligningsnevnden i det distrikt,
hvor vedkommende skattskrives, til avbenyttelse ved utreg-
ningen av hans statsskatt.

Likeledes skal der snarest mulig foretas ligning av re-
deriselskap og dermed med hensyn til beskatning likestilt
selskap (jfr. § 20, 3dje ledd). Ligningsnevnden sender snar-
est mulig det ene eksemplar av den i § 63 omhandlede for-
tegnelse til vedkommende boligdistrikters ligningsnevnd og
meddeler samtidig, hvorledes formuen og inntekten er ansatt,
og hvilken del derav faller til beskatning i de enkelte distrik-
ter. Disse oppgaver blir å legge til grunn for skattlegningen.

16 juli. Mener nogen ligningsnevnd, at fortegnelsen eller fordelingen
Nr. 2. er uriktig, sender den snarest mulig efter mottagelsen sin innvending ledsaget av fornødne forklaringer og bevisligheter til ligningsdistriktets ligningsnevnd. Leder sådan innvending til endring i fordelingen mellem distriktene, sender ligningsdistriktets ligningsnevnd underretning herom til ligningsnevnden i de distrikter, som endringen angår. En ligningsnevnd kan også, innen 4 uker, efterat ligningsforretningen i dens distrikt er utlagt, begjære amtsskattestyrets eller — hvis noget distrikt utenfor amtet er interessert i saken — Riksskattestyrets avgjørelse angående fordelingen.

Når der til fast eiendom hører rettighet i almenning i annet distrikt (§ 18, syvende ledd), ansettes formuen i og inntekten av rettigheten med dertil knyttede anlegg av ligningsnevnden (ligningsrådet) i det distrikt hvor den berettigede eiendom ligger. I forbindelse med ligningen foretas også fordelingen mellem distriktene. Opgave over den formue og inntekt som kommer til beskatning i almenningsdistriktet sendes snarest mulig til ligningsmyndighetene i dette distrikt. Denne opgave legges til grunn for ligningen. Med hensyn til adgang for almenningsdistriktet til å opnå forandring i fordelingen mellem distriktene gjelder hvad der i foregående ledd er bestemt vedrørende rederiselskaper.

§ 111. Den skattepliktige, som ikke betaler statsskatten senest 8 dager efter forfallstid, skal, hvis den statsskatt, han i alt har å utre, utgjør kr. 100,00 eller derover, erlegge sådan rente som av Kongen bestemmes, dog ikke mer enn 1 procent for hver måned eller del av måned, som er forløpet fra forfallsdag, inntil betaling skjer. Ved renteberegningen avrundes skattebeløpet nedad til det nærmeste med kr. 10,00 delige beløp. Forfaller annen halvdel av skatten til betaling på grunn av manglende betaling av første halvdel (§ 110, annet punktum) svares dog ikke renter av annen halvdel for tiden før 1 mars i skatteåret.

Herredsstyret kan bestemme, at der av skatter til herredet, som ikke betales senest 8 dager efter forfallstid, skal erlegges inntil 1 pct. for hver måned eller del av måned, som er forløpet fra forfallsdag, inntil betaling skjer. Renteplikten kan begrenses til skattebeløp over en viss størrelse. For eiendomsskatt til herredet kan dog sådan renteplikt kun bestemmes, forsåvidt opkrevnngen ikke skjer ved skattefogden.

For skatt til kommunen fra rederiselskaper og dermed med hensyn til beskatning likestilte selskaper gjelder de regler om rente som i henhold til første ledd er gjeldende for statsskatten.

II.

16 juli.

Nr. 2.

Denne lov trer i kraft 1 januar 1927 og anvendes første gang ved utskrivning av kommunale skatter for budgettåret 1927—1928 og statsskatt for samme budgettår.

For beskatning av A/S Vinmonopolet eller samlag for omsetning av vin m. v. gjelder for årene 1927—1928, 1928—1929 og 1929—1930 følgende ordning:

Distrikter som skattlegger A/S Vinmonopolet eller samlag for omsetning av vin m. v. tilkommer for skatteåret 1927—1928 skatt av $\frac{3}{4}$ av den del av monopolets eller samlagets formue og inntekt som er skattepliktig i distriktet. For hvert efterfølgende år nedsettes den skattepliktige del av formuen og inntekten med $\frac{1}{4}$, således at beskatningen ophører ved tredje år efter lovens ikrafttreden.

Ved fordelingen av inntekten fremgås således at $\frac{3}{10}$ av denne skattlegges i den eller de kommuner hvor selskapet har kontor og $\frac{7}{10}$ i de kommuner hvor det har lager eller butikk. Mellom flere kontorkommuner eller mellom flere lager- og butikk-kommuner fordeles inntekten til beskatning i forhold til fortjenesten på den omsetning som er foregått henholdsvis ved kontoret eller ved lageret og butikken innen hvert distrikt. Beholdning av varer ved lager eller butikk skattlegges som formue i den kommune hvor lageret eller butikken er.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 16 juli 1926.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Lov om forandringer i skatteloven for 16 juli. byene av 18 august 1911 med senere tilleggs- Nr. 3. lover.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 12 juli 1926 sålydende:

I.

Følgende paragrafer i skatteloven for byene av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 13. Formue i og inntekt av fast eiendom eller anlegg samt formue i og inntekt av næringsdrift som knytter sig til sådan eiendom eller anlegg, beskattes i det distrikt, hvori eiendommen eller anlegget er beliggende.

Til eiendommer og virksomheter, der således beskattes, henføres navnlig:

- 16 juli. a. Jordbruk, skog, vannfall samt hus og grunn;
 Nr. 3. b. lenser, damanlegg, losse- og lasteplasser samt skibs-
 verfter;
 c. salterier, fiskevær samt fiskeparker og oplagsinnretninger for hummer;
 d. verker, gruber, stenbrudd, sagbruk, møllebruk, kraftanlegg, elektrisitetsverker, fabrikker og andre industrielle anlegg samt verksteder for håndverksdrift;
 e. anlegg for handel og omsetning (butikk, lager o. s. v.) samt for utførsel;
 f. kontor for privat bedrift, som pleier å holdes åpent i vesentlig samme tid som for vedkommende art av forretninger sedvanlig eller til regelmessige, forut bekjentgjorte tider, dog kun av den formue og inntekt, som ikke er å beskatte efter nogen annen bestemmelse i nærværende paragraf;
 g. hoteller, pensjonater, sanatorier, gjestgiversteder og andre anlegg for bevertning samt badeetablissementer o. l.

Driftsmidler til fløtningens fremme, såsom lenser (dog ikke sorteringslenser), renner, dammer, skjærmer, for hvis bruk der ikke opkreves særskilt avgift utover, hvad der utlignes på tømmeret til drift og vedlikehold, beskattes for inntektens vedkommende med inntil 5 pct. av vedkommende anleggs tekniske verdi.

Virksomhet, som er betinget av handelsborgerskap, men ikke er således knyttet til fast eiendom eller anlegg, at skattskrivningen efter foranstående bestemmelser er stedbunden, blir å beskatte i det distrikt, hvor utøveren har borgerskap eller har latt sig innskrive som utførselsberettiget.

Driver den skattepliktige tilvirkning i forbindelse med omsetning fra kontor eller lager av de tilvirkede varer, blir den samlede inntekt av de omsatte varer, for såvidt kontoret eller lageret finnes i annen kommune enn den, hvori tilvirkningen foregår, å skattlegges med $\frac{8}{10}$ i tilvirkningskommunen, $\frac{1}{10}$ i den kommune, hvor kontor has, og $\frac{1}{10}$ i den kommune hvor lageret er. Formue i beholdninger av råstoffer og tilvirkede varer skattlegges i tilvirkningskommunen.

Når et selskap driver virksomhet bestående i lagring og omsetning av petroleum eller lignende, skattlegges den ene tredjedel av inntekten i kontorkommunen og de to tredjedeler i den eller de kommuner, hvor der has lager. Mellem flere lagerkommuner fordeles inntekten til beskatning i forhold til den varemengde, som i årets løp er uttatt av lageret innen hver kommune. Lagerbeholdningene beskattes som formue i de pågjeldende lagerkommuner.

Inntekt, der vinnes ved hugst av tømmer i egen skog, medtas ikke ved den foran foreskrevne fordeling av beskattningen, men beskattes alltid helt i det distrikt, hvor eiendommen er beliggende.

16 juli.
Nr. 3.

Efter nærværende paragrafs bestemmelser beskattes også gevinst ved avhendelse av faste eiendommer. Likeledes beskattes efter nærværende paragraf panthaver, der har overtatt fast eiendom til brukelighet, så vel som enhver, der oppebærer føderåd, grunnleie eller faste grunnavgifter, som er påheftet sådan eiendom.

§ 21. Formues- og inntektsskatt kan ikke pålegges:

- a. Kongen og den kongelige familie.
- b. Staten og de samme tilhørende eiendommer, offentlige innretninger og fond.
- c. Fylkes-, herreds- og bykommuner, forsåvidt angår eiendommer og innretninger innen kommunens område.
- d. Norges Bank.
- e. Hypotekbanken, Arbeiderbruk- og Boligbanken, Den norske stats småbruk- og boligbank og hypotekforeninger, hvis planer er stadfestet av Kongen.
- f. Norges Brandkasse og gjensidige brand- og husdyrforsikringsforeninger, hvis planer er stadfestet av Kongen, samt gjensidige skibsforsikringsselskaper, som ikke tegner høiere forsikring på én kjøl enn kr. 40 000,00.
- g. A/S Vinmonopolet samt samlag for omsetning av vin m. v.
- h. Universitetet og offentlige skoler.
- i. Kirker og milde stiftelser, undtagen forsåvidt angår fast eiendom i fremmede kommuner.
- k. Selskaper og innretninger, som ikke har erhverv til formål, såsom videnskapsselskaper, kunstforeninger, museer, soldathjem på ekserseplassene, fiskerhjem og selskapelege klubber.
- l. Det offentlige veivesen og jernbaner, som er til almindelig avbenyttelse.
- m. Kanaler.
- n. Vannledninger med tilhørende bassenger og dammer, som eies av nogen kommune.
- o. Utlendinger, der opholder sig i Norge i studieøiemed.

De en kommune tilhørende kirkegårder, krematorier (med urnehall og urnelund), sykehuser og sinnssykeasyler, som er beliggende utenfor vedkommende kommunes område, kan ikke pålegges formues- og inntektsskatt, uten forsåvidt der til den pågjeldende innretning er knyttet virksomhet utover dens egentlige formål. I så fall beskattes formuen i og inntekten av denne virksomhet uten fradrag av gjeld eller gjeldsrenter.

16 juli. Av skipsrederi, som en fylkeskommune driver til lettelse
 Nr. 3. for trafikken til og fra vedkommende fylke eller mellom de forskjellige steder innen fylket, svares ikke skatt, medmindre fylket oppebærer direkte utbytte av virksomheten.

§ 22. Familiestiftelser og andre formuessmasser, hvis avkastning fortrinsvis tilfaller medlemmer av en bestemt slekt, kan ilignes formuesskatt.

Formue i og inntekt av aktier i Norges Bank, i A/S Vinmonopolet, i samlag for omsetning av vin m. v., i jernbaner samt i selskaper, der inngår under foregående paragrafs bokstav k, beskattes hos vedkommende aktieeiere.

§ 30. Formuen ansettes til det beløp, som den 1 januar i det år, ligningen foretas, efter gjengse priser utgjør den virkelige verdi av den skattepliktiges rørlige og urørlige eiendom samt utestående fordringer efter fradrag av påhvillende gjeld.

Hvis den skattepliktige driver næring, hvorfor bokførsel ved lov er foreskrevet, og for ligningsnevnden godtgjør, at han må benytte et annet regnskapsår enn kalenderåret, blir formuen å ansette til det beløp, som den utgjør ved utgangen av det siste regnskapsår, der er forløpet før 1 januar i det år, ligningen foretas.

Når nogen er skattepliktig i flere distrikter, blir gjeldsfradraget å fordele forholdsmessig mellom distriktene efter verdien av den i disse skattepliktige bruttoformue.

Når kommuner, kirker og milde stiftelser blir å iligne skatt, kan de som gjeld kreve fradratt et beløp motsvarende halvdelen av den i distriktet skattepliktige bruttoformue (jfr. dog § 21, 2net ledd).

Utenlandske skattepliktige kan kreve fradratt gjeld, der er stiftet til fremme av den beskatning undergivne virksomhet, dog ikke med et større beløp enn halvdelen av vedkommendes i distriktet skattepliktige bruttoformue. Fra denne begrensning kan Kongen forsåvidt angår selskaper for statsskattens vedkommende dispensere, når det finnes påkrevet av offentlige hensyn.

§ 36. Til inntekt henregnes — med de i det følgende fastsatte undtagelser og begrensninger — rente av formue, livrente, føderåd og pensjon, enhver fordel, som er vunnet ved eiendom, kapital, arbeide eller virksomhet, hvad enten det oppebårne er innvunnet gjennom et lengere tidsrum eller er erhvervet leilighetsvis eller ved en enkelt anledning, og hvad enten det måtte bestå i underhold, klær, husly, brenne, belysning og dessliike, eller i annet, som er anvendt til egen eller familiens nytte eller behagelighet eller til utvidelse av næring eller drift eller til formuesforøkelse.

Til inntekt henregnes ikke formuesforøkelse ved arv eller gave eller ved livsforsikring (til utbetaling ved død eller annet tidspunkt eller begivenhet). Heller ikke henregnes til inntekt bidrag som av staten eller av selskap med offentlig støtte ydes til bestridelse av utgifter ved nydyrkning eller bureising. Derimot anses som inntekt, hvad der erholdes som tantième, gratiale og lignende, hvad der mottas som utdelinger av legater og understøttelsesforeninger, hvad der oppebæres som regelmessig personlig understøttelse, hvorpå den skattepliktige ifølge lov eller overenskomst har krav, samt vederlagsfri benyttelse av andres rørlige eller urørlige gods.

16 juli.
Nr. 3.

Hus til beboelse, der benyttes av eieren, beregnes som inntekt for denne med den sum, som det antas å koste å leie tilsvarende hus. Andre varige forbruksgjenstander som klær, innbo o. l. anses derimot ikke inntektsgivende, når de brukes av eieren eller hans familie.

Som inntekt medregnes også, hvad der erhverves ved den skattepliktiges og hans husstands håndverks- og husflidsarbeide i hjemmet så vel som husstandens arbeide i den skattepliktiges bedrift. Dog tas intet hensyn til verdien av hustruens og de øvrige familiemedlemmers arbeide med det almindelege husstell.

§ 46. Hvis utenfor kommunen hjemmehørende person, selskap eller innretning — uansett om vedkommende i formen optrer som leverandør, långiver, garant eller lignende — efter omstendighetene må antas å være interessert i nogen næringsdrift eller virksomhet, som beskattes i kommunen, på vesentlig samme måte som en deltager, blir der ved beskatningen å ta hensyn hertil. Ligningsnevnden (ligningsrådet) kan i sådant tilfelle ansette formue og inntekt efter eget skjønn over forretningens midler og avkastning. På samme måte forholdes, når en skattyder kjøper eller selger varer eller leier eller bortleier kraft for en pris, som på grunn av et interessefellesskap må antas å være satt anderledes, enn tilfelle vilde ha vært, om sådant interessefellesskap ikke hadde foreligget.

Når alle aktier (parter) i et selskap eller en del derav selges under sådanne omstendigheter, at det er sannsynlig, at der i virkeligheten tilsiktes salg av selskapets eiendeler eller den av selskapet drevne næring eller virksomhet — helt eller for en vesentlig del — skal ligningen skje efter det sannsynlige virkelige forhold og den ved avhendelsen vunne fortjeneste, forsåvidt den efter lovens bestemmelser for øvrig skulde være skattbar, skattlegges underrett hos vedkommende selgere.

Når selskap, der driver industriell bedrift, innehar aktier i selskapet tilknyttede underselskaper (datterselskaper) og har optatt lån, som kommer disse tilgode, kan kommune, hvori

16 juli. vedkommende selskap er skattepliktig, kreve, at der med hensyn til fradrag av gjeld og gjeldsrenter ved beskatningen forholdes på samme måte, som det skulde være forholdt, om hovedselskap og underselskaper hadde vært ett selskap, altså således at fradrag skjer forholdsmessig efter selskapenes samlede bruttoformue og bruttoinntekt i de forskjellige kommuner. Begjæring om, at sådan fordeling av gjeld- og gjeldsfradrag skal skje, må innen utgangen av mars måned i ligningsåret være tilstillet Riksskattestyret. Dette foretar fordelingen — når gjennomsnittsligning finner sted for samtlige 3 år — av fradragene mellom de forskjellige kommuner, efterat disse og selskapene er gitt anledning til å uttale sig og de for øvrig nødvendige opplysninger er innhentet. Hvis flere av selskapene er skattepliktige til samme kommune, har Riksskattestyret også å fordele det på vedkommende kommune fallende gjeld- og gjeldsrentefradrag mellom selskapene.

Når flere aktieselskaper er innbyrdes forbundne (moder- og datterselskaper) og står under samme administrasjon, kan spørsmålet om fordelingen av selskapenes generalomkostninger — herunder forsøksutgifter, patentutgifter, offentlige avgifter o. l. — forsåvidt disse ikke utelukkende er å henføre til et enkelt av selskapene, av de interesserte kommuner eller selskapene selv innbringes til endelig avgjørelse av Riksskattestyret. Begjæring herom må være inngitt innen utgangen av mars måned i ligningsåret.

§ 103. Den skattepliktige, som ikke betaler statsskatten senest 8 dager efter forfallstid, skal, hvis den statsskatt, han i alt har å utre, utgjøre kr. 100,00 eller derover, erlegge sådan rente som av Kongen bestemmes, dog ikke mer enn 1 pct. for hver måned, eller del av måned, som er forløpet fra forfallsdag, inntil betaling skjer. Ved renteberegningen avrundes skattebeløpet nedad til det nærmeste med kr. 10,00 delelige beløp. Forfaller annen halvdel av skatten til betaling på grunn av manglende betaling av første halvdel (§ 102 annet punktum) svares dog ikke renter av annen halvdel for tiden før 1 mars i skatteåret.

Bystyret kan bestemme, at der av skatter til bykommunen som ikke betales senest 8 dager efter forfallstid, skal erlegges inntil 1 pct. for hver måned eller del av måned, som er forløpet fra forfallsdag, inntil betaling skjer. Renteplikten kan begrenses til skattebeløp over en viss størrelse.

For skatt til kommunen fra rederiselskaper og dermed med hensyn til beskatning likestilte selskaper gjelder de regler om rente som i henhold til første ledd er gjeldende for statsskatten.

II.

16 juli.
Nr. 3.

Denne lov trer i kraft 1 januar 1927 og anvendes første gang ved utskrivning av kommunale skatter for budgettåret 1927—1928 og statsskatt for samme år.

For beskatning av A/S Vinmonopolet eller samlag for omsetning av vin m. v. gjelder for årene 1927—1928, 1928—1929 og 1929—1930 følgende ordning:

Distrikter som skattlegger A/S Vinmonopolet eller samlag for omsetning av vin m. v. tilkommer for skatteåret 1927—1928 skatt av 3/4 av den del av monolets eller samlagets formue og inntekt som er skattepliktig i distriktet. For hvert efterfølgende år nedsettes den skattepliktige del av formuen og inntekten med 1/4, således at beskatningen opphører ved tredje år efter lovens ikrafttreden.

Ved fordelingen av inntekten fremgås således at 3/10 av denne skattlegges i den eller de kommuner hvor selskapet har kontor og 7/10 i de kommuner hvor det har lager eller butikk. Mellem flere kontorkommuner eller mellom flere lager- og butikk-kommuner fordeles inntekten til beskatning i forhold til fortjenesten på den omsetning som er foregått henholdsvis ved kontoret eller ved lageret og butikken innen hvert distrikt. Beholdning av varer ved lager eller butikk skattlegges som formue i den kommune hvor lageret eller butikken er.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 16 juli 1926

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Lov om forlengelse av funksjonstiden for 16 juli.
forlikskommisærer, lagrette- og domsmenn Nr. 4.
m. v.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 13 juli 1926 sålydende:

§ 1. Forlikskommisærer og varamenn, hvis funksjonstid ved lov nr. 5 av 12 mars 1926 er forlenget til 31 desember 1926, eller hvis funksjonstid utløper i året 1927, skal fortsette å gjøre tjeneste til og med 30 juni 1927, uten at nytt valg holdes,

§ 2. De valg på lagrettemenn og domsmenn, rettsvidner, skjønns- og meddomsmenn og handelsrettsmedlemmer, som er foretatt høsten 1925, skal gjelde for tiden til og med 30 juni 1927, uten at nytt valg holdes.

- 16 juli. Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
Nr. 4. bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.
 Gitt på Oslo slott den 16 juli 1926.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

- 16 juli. **Lov om forandring i lov om metrisk mål**
Nr. 5. **og vekt av 14 juli 1922 med forandringer av**
 26 juni 1925.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 13 juli
1926 sålydende:

I.

§ 16 i lov om metrisk mål og vekt av 14 juli 1922 med
forandringer av 26 juni 1925 skal herefter lyde således:

Vedkommende regjeringsdepartement bestemmer, hvilke
måle- og vektredskaper skal kunne justeres. Før redskaper
av ny eller forandret konstruksjon kan medtas blandt disse,
må de godkjennes dertil efter forutgående undersøkelse ved
justervesenet. Godkjennelsen kan begrenses til å gjelde kun
for det enkelte, bestemte fabrikat. De nærmere regler om
undersøkelse og godkjennelse og om betalingen derfor fast-
settes av vedkommende regjeringsdepartement.

Tillatelse kan meddeles til justering ved alle eller kun
ved enkelte justerkamre og justerkontorer. Den kan inn-
skrenke bruken av de omhandlede redskaper til visse slags
varer, til visse slags handel eller til visse deler av landet. I
alle tilfelle kan tillatelsen tilbakekalles med ett års varsel.

Vedkommende regjeringsdepartement kan enn videre fore-
skrive justering av særegne myntlodder og postlodder.

Justerdirektøren avgjør, hvorvidt redskaper kan tillates
justert, hvis de avviker fra de reglementsmessige bestemmelser
i mindre vesentlige henseender, og kan tillate nye redskaper
justert på prøve for en avgrenset tid for å erverve erfaring
om deres pålitelighet og holdbarhet.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 16 juli 1926.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke,

N. F. Leganger,

Kongelig resolusjon, hvorved der i henhold til § 1 i lov nr. 3 av 14 juli 1916 om merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer, fastsettes nye regler for merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer, istedenfor de regler som er fastsatt ved kongelig resolusjon av 17 november 1916 med tilleggsresolusjoner av 16 september 1921 og 7 april 1923.

De nye regler er sålydende:

§ 1. Når hermetiske fiskevarer av norsk opprinnelse falbys, forhandles eller utføres, kommer inntil videre nedenstående bestemmelser til anvendelse.

§ 2. Alle esker eller bokser inneholdende sådan hermetikk skal være merket. Dog er salg av blanke umerkede esker eller bokser tillatt norske hermetikkfabrikker sig imellem.

§ 3. For å anses som merket må esken eller boksen enten: være forsynt med dekorasjon trykt på siden eller lokket;

eller: være forsynt med en trykt eller litografert papir-etikett, anbragt på siden eller lokket eller omslagspapiret;

eller: være forsynt med trykt eller litografert papir- eller papp-omslag;

eller: være forsynt med en messing-etikett eller imitert messing-etikett;

eller: være forsynt med dekorert topp-lokk av blikk.

§ 4. På eskenes eller boksenes dekorasjon, samt på topp- og sideetikett eller omslag eller topp-lokk, skal tydelig være angitt:

1. Opprinnelseslandet, ved angivelser såsom: Norge, nedlagt i Norge, Norsk, eller oversettelse herav.

2. Produsentens fulle navn og hjemsted. Hvor dessuten eksportørs eller utenlandsk importørs navn er angitt, må deres navn ikke være angitt med større bokstaver enn produsentens.

3. Hvis varen er nedlagt i olje: oljesorten — eller oljesortene, hvis blandet olje er anvendt.

§ 5. Istedenfor produsentens navn og hjemsted kan være anført den hermetikkfabrikks som selger eller utfører varen.

Like med hermetikkfabrikk regnes aktieselskap hvis formål er omsetning av hermetikk, forutsatt at aktiene eies utelukkende av norske hermetikkfabrikker, at den innbetalte aktiekapital utgjør minst 20 000 kroner, og at selskapet er anmeldt til Fiskeridirektøren.

Som hermetikkfabrikker efter dette reglement anses norske firmaer hvis formål er nedlegning av hermetiske fiskevarer, og som driver sådan virksomhet. Virksomheten må av firmaet være anmeldt til Fiskeridirektøren, som også blir å underrette når virksomheten ophører.

§ 6. Dersom eksportørs eller importørs navn anbringes

16 juli. på kassene, skal disse også bære angivelse av varens oprinnelsesland, samt produsents eller den eksporterende fabrikkens navn.

§ 7. All hermetisk nedlagt norsk brisling skal på eskenes dekorasjon, samt på etikettene eller omslaget eller topplokket, bære betegnelsen «Brisling» eller «Sardiner» eller en oversettelse av det sistnevnte ord.

Betegnelsen «Brisling» må ikke benyttes hvor innholdet ikke er norsk brisling.

§ 8. All hermetisk småsild, nedlagt på samme måte som brisling eller som sardiner og i innpakning (eskeform og eskestørrelse) som sedvanlig anvendes for disse, skal på eskenes dekorasjon, samt på etikettene eller omslaget eller topplokket, bære betegnelsen «Sild» eller «Sardiner» eller en oversettelse av det sistnevnte ord.

For annen hermetisk sild kan også brukes en oversettelse av ordet «Sild», eller en annen betegnelse som svarer til innholdet.

§ 9. Handelsdepartementet er inntil videre bemyndiget til å frita fra bestemmelsene i dette reglement, når departementet finner at særlige grunner taler for fritagelse.

§ 10. Dette reglement trer istedenfor det som er fastsatt ved kongelig resolusjon av 17 november 1916, med tilleggsresolusjoner av 16 september 1921 og 7 april 1923.

Som overgangsbestemmelser gjelder imidlertid følgende regler:

1. Bestemmelsen om sammenslutninger av norske hermetikkfabrikanter under særskilt firmanavn, i annet ledd av § 5 i reglementet av 17 november 1916, forblir fremdeles gjeldende inntil utgangen av året 1926.

2. Mot at vedkommende hermetikkfabrikker og eksportører underkaster sig sådan kontroll som Handelsdepartementet bestemmer, skal det inntil 1 juli 1927 være dem tillatt å bruke op eldre beholdninger av etiketter og dekorerte esker som de måtte ha på lager fra tidligere, selv om disse ikke er i overensstemmelse med reglementets forskrifter. Dog må i så fall iakttas følgende:

På eldre dekorert eske blir å klebe en etikett som inneholder de opplysninger dette reglement forlanger.

Eldre etikett blir å supplere med de opplysninger dette reglement forlanger, enten ved trykning eller ved påklebning av en ekstra-etikett.

§ 11. Overtredelse av dette reglement straffes med bøter, i henhold til lov om merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer av 14 juli 1916.

Kongelig resolusjon, hvorved det i medhold av § 44, i 16 juli. lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 bestemmes, at det innen Østfold fylke skal være forbudt å anbringe snarer, fallstokk eller andre fangstinnretninger til fangst av hare, tiur, røi, årfugl, jerpe og rype.

Denne bestemmelse trer i kraft 1 januar 1927 og gjelder inntil videre dog ikke lenger enn til utgangen av året 1930.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til lov om vei- 16 juli. vesenet av 21 juni 1912 § 66, 6te ledd, jfr. § 2, 2net ledd i lov om motorvogner av samme dato, meddeles stadfestelse på nedenstående av Opland fylkesting ved beslutning av 15 juni 1926 vedtatte regler for benyttelsen av Kollobroen i Nord-Fron herred ved Sjøa jernbanestasjon:

- «1. Broen må av kjørende og ridende ikke passeres anderledes enn i skritt.
2. Automobiler må kjøre meget langsomt over broen.
3. Der må aldri på samme tid være mer enn 1 automobil eller 1 kjøretøi på broen.
4. Største tillatte belastning pr. aksel eller enkelt slede er 1400 kilogram iberegnet kjøretøiet.

Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter, forsåvidt ikke forholdet rammes av en strengere straffebestemmelse.»

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til lov om vei- 16 juli. vesenet av 21 juni 1912 § 66, 6te ledd, meddeles stadfestelse på nedenstående av Opland fylkesting under 14 juni 1926 vedtatte regler for benyttelsen av Ulnes bro i bygdeveien Nordsveen—Steinbrua i Nord-Aurdal herred:

- «1. Treskeverk, lastebiler, tunge kjøretøier o. l. må ikke passere broen. Der tillates kun ganske lette lass og letteste sort personbiler, som må kjøre meget langsomt.
2. Der må kun kjøres og rides i skritt, og all trafikk med hest og storfe må foregå med den ytterste forsiktighet.
3. Der må aldri på samme tid være mer enn én bil eller ett kjøretøi på broen.

Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter, forsåvidt ikke forholdet rammes av en strengere straffebestemmelse.»

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søns boktrykkeri. Oslo.